

El fiscal apunta a la pensió de 1.975 del pare com a mòbil del parricidi de Lloret

L'acusat vesteix els fets com un acte en defensa pròpia i insisteix a recordar que el seu pare el maltractava de petit

L'acusat, Carlos Soriano Marco, entre dos mossos d'esquadra abans de declarar ahir a l'Audiència de Girona.

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

"Va ocultar el cadàver del seu pare per seguir cobrant la pensió?". Aquesta és la pregunta que el fiscal Enrique Barata va guardar-se per al final del seu interrogatori i així deixar clar al tribunal popular quin creu que és el mòbil que va portar Carlos Soriano Marco a apunyalat el seu pare una vintena de vegades i amagar-ne el cos a l'armari de l'apartament de Lloret de Mar on vivien. El fiscal s'havia reservat la pregunta i va agafar desprevingut el processat, que prèviament havia admès al que el seu pare cobrava una pensió

neta de 1.975 euros.

La resposta del processat a la pregunta del fiscal va ser tan concisa que després va necessitar matisar-la a través del seu advocat. I es que durant l'interrogatori havia assegurat que podia haver ocultat el cadàver millor perquè ningú se n'assabentés tot i que "aquestes no van ser les meves intencions". Posteriorment, i abans que declarés el primer testimoni, va matisar la seva declaració a través del seu advocat -José Javierre Arellano- per indicar que abans del crim havia discutit amb el seu pare per diners. Durant l'interrogatori havia negat aquest extrem referint que "no li vaig demanar diners, en cap moment. No en necessitava".

En tota la seva declaració va optar per carregar contra el seu progenitor i vestir els fets com un acte en defensa pròpia aprofitant que només ell sap exactament què va passar aquella nit de maig de 2011 (entre el 21 i el 25) dins l'apartament. El que passa es que ho recordava tot excepte que el va apunyalat una vintena de vegades amb una navalla. Concretament, se li emboira la memòria a partir de la primera ganivetada. Ell ho atribueix a la "por" o l'"ira": tant el crim com l'oblit. La por perquè assegura que temia per la seva vida en veure que el seu pare el volia agredir amb un ganivet de tallar pa arran d'una discussió; i la ira perquè aquella nit va passar comptes amb el seu pare en atrevir-se a dir-li tot el que pensava sobre els maltractaments als quals l'havia sotmès a ell, als seus quatre germans i a les seves dues esposes. Una d'elles, la mare del processat, va arribar a "estar entre la vida i la mort" quan li "va tallar la cara".

La suposada agressivitat del seu pare va ser el fonament de la declaració de l'acusat. L'havia d'explicar per fer entendre al jurat el crim i per això aprofitava qualsevol pregunta per treure-la a col·lació. Però la incisió del fiscal el va enervar, sobretot quan aquest buscava que reconegués un robatori amb agressió que hauria protagonitzat

dies després del crim. "Està fugint d'estudi", va etzibar el processat trobant-se immediatament com a resposta un "A mi no em dirà vostè el què li haig de preguntar" del fiscal. La magistrada president, Fátima Ramírez, va haver d'intervenir per posar ordre.

Tot i acusar el pare de maltractador, Carlos Soriano Marco vivia amb ell i dóna a entendre que ho feia per protegir els seus germans, a un dels quals la víctima hauria intentat clavar-li una destrat durant el Nadal de 2010. Aquest fet provoca que l'acusat s'endugui el seu pare amb ell a Miranda de Ebro fins que l'home es discuteix amb la seva jove i obliga Soriano Marco a endur-se el seu pare de nou. És aleshores que recalen a Lloret, lloc on entre el 21 i el 25 de maig, tenen una discussió i es desencadenen els fets. Segons l'acusat, el seu pare anava molt begut i va agafar un ganivet per agredir-lo, ell li dóna una empenta, el fa caure i entra a l'habitació per agafar una navalla i intimidar el seu pare però, en adonar-se de l'atac imminent del progenitor, el comença a apunyalat.

Després de matar-lo, indica que va sortir al carrer per valorar si s'entregava o fugia i va optar per la segona opció. Abans, però, va tornar a casa per agafar tots els diners que va trobar del seu pare i la seva targeta bancària i va trucar al seu cosí perquè el portés a Barcelona.

Pudor de peix

L'acusat confessa que va tornar a Lloret quan la propietària del pis li va trucar dient-li que l'habitatge feia molta pudor i els veïns s'havien queixat. Per telèfon havia sortit del pas dient que era peix podrit que no havia pogut llançar perquè havia hagut de marxar per problemes familiars. No obstant, quan va tornar al domicili va posar el cadàver dins una bossa de brossa, el va tancar a l'armari i el va precintat amb cinta d'embalar. Va aprofitar per endur-se el cotxe i desaparèixer. La pudor no va marxar i va provocar que l'11 de juny de 2011 la policia entrés a la vivenda per escorcollar-la. L'advocat defensor va voler impugnat ahir part d'aquesta entrada però la magistrada no l'hi va admetre en no ser aquell el moment processal oportú per plantejar-ho.

Carlos Soriano Marco, tot i haver agafat la targeta bancària del seu pare, va reconèixer als 11 membres del jurat popular que després del crim va robar en diverses ocasions per mantenir-se, però sempre fent "el mínim dany possible".

El judici seguirà aquesta setmana. L'home s'enfronta a 27 anys i mig de presó per un delictat d'assassinat, un de robatori amb violència i un d'estafa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/selva/2013/10/22/fiscal-apunta-pensio-1975-/640198.html?utm_source=rss